

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 963/2017

11.05.2017. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босилковића и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Андреј Прекајски, адвокат из ..., против тужене ББ А.Д., са седиштем у ..., коју заступа Борис Богдановић, адвокат из ..., са умешачем на страни тужене ВВ Агенције за маркетинг и комуникацију д.о.о., са седиштем у ..., због повреде ауторског права и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж4 203/16 од 15.12.2016. године, у седници одржаној 11.05.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж4 203/16 од 15.12.2016. године-одлука садржаних у трећем и четвртном ставу изреке.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка за састав одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П4 92/14 од 07.06.2016. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужена повредила ауторска права тужиоца на начин ближе описан у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде имовинске штете исплати износ од 9.200 евра, у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, због неовлашћеног искоришћавања ауторских дела тужиоца-фотографије „...“ и фотографије „...“ у оквиру промотивне кампање тужене, са припадајућом каматом на тај износ, по стопи коју одређује Европска централна банка у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, почев од дана доношења пресуде па до коначне исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде неимовинске штете исплати износ од 300.000,00 динара, због повреде моралног права тужиоца, због ненавођења имена тужиоца као аутора приликом јавног саопштавања ауторских дела тужиоца-фотографије „...“ и фотографије „...“ у оквиру промотивне кампање тужене, као и због измене наведених ауторских дела без дозволе тужиоца, са припадајућом законском затезном каматом на тај износ почев од дана доношења пресуде, па до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 389.900,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж4 203/16 од 15.12.2016. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужене и умешача на страни тужене и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П4 92/14 од 07.06.2016. године у ставу првом изреке, у делу става другог изреке којим је обавезана тужена да тужиоцу исплати на име накнаде имовинске штете износ од 9.200 евра и у ставу трећем изреке. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда Вишег суда у Београду П4 92/14 од 07.06.2016. године у делу става другог изреке у погледу висине каматне стопе тако што је обавезана тужена да тужиоцу на досуђени износ накнаде имовинске штете исплати камату почев од 07.06.2016. године по стопи прописаној Законом о затезној камати за валуту евро у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде, под претњом извршења. Ставом трећим изреке, преиначена је пресуда Вишег суда у Београду П4 92/14 од 07.06.2014. године у ставу четвртм изреке, тако што је обавезана тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 1.079.800,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде, под претњом извршења. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове друготеспеног поступка у износу од 90.000,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде, под претњом извршења.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, и то одлуке о трошковима поступка садржане у ставу трећем и четвртм изреке, тужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 420. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11...55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана Закона, прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Наиме, када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, то се на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана Закона, не узимају у обзир камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка ако не чине главни захтев.

Имајући у виду да је у конкретном случају ревизија изјављена против решења којим је одлучено о трошковима поступка, што у овој правној ствари не представља главни захтев, већ споредно потраживање, то Врховни касациони суд налази да ревизија тужене није дозвољена. Чињеница да је одлука о трошковима парничног поступка преиначена, не утиче на другачије одлучивање у овој правној ствари, јер се одредба члана 13. ст. 1 и 2. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 55/14) не

примењује у случају преиначења одлуке о трошковима поступка као споредном потраживању.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Како трошкови одговора на ревизију не спадају у оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице, то је овај суд сагласно члану 165. став 1. Закона о парничном поступку у вези са чланом 154. став 1. истог закона, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић